

ကမ္ဘာကျော်

ภาคผนวก 1

คะแนนที่ได้จากการทดลองและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนที่ได้จากการทดลอง

ตาราง 7 คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

a_1		a_2	
b_1	b_2	b_1	b_2
10	19	15	11
16	25	16	15
9	13	12	19
14	14	14	22
16	24	10	17
19	20	13	13
10	11	12	15
12	16	8	21
23	15	21	21
22	23	18	11
26	21	17	19
12	10	17	12
23	12	19	17
10	24	16	23
16	21	13	18
17	20	11	13

ตาราง 7 (ต่อ)

		a_1		a_2	
		b_1	b_2	b_1	b_2
		20	16	15	18
		23	15	13	24
		12	14	19	15
		13	16	22	16
		20	14	10	13
		14	11	13	17
		20	16	11	22
		16	20	11	16
		24	20	10	18
		13	18	8	10
		12	14	9	12
		13	21	12	10
		14	16	8	14
		17	20	15	13
		16	20	12	14
		15	24	21	14
<hr/>					
n	32		32	32	32
ΣX	517		563	441	513
ΣX^2	9019		10459	6561	8697
$\bar{X}$	16.156		17.594	13.781	16.031
SD	4.636		4.226	3.949	3.906
SD^2	21.491		17.862	15.596	15.257

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติต่าง ๆ ดังนี้

2.1 หาค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$)

สูตร (Ferguson, 1981 : 49)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่ามัธยฐานเลขคณิต
 X แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สูตร (Ferguson, 1981 : 68)

$$SD = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ΣX^2 แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละจำนวน
 $(\Sigma X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกจำนวนยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.3 วิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนระหว่างบุคคล โดยใช้วิธีการของซาร์ทลีย์

สูตร (Winer, 1971 : 206)

$$F_{\max} = \frac{S^2_{\text{largest}}}{S^2_{\text{smallest}}}$$

เมื่อ S^2_{largest} แทน ความแปรปรวนที่มีค่าสูงสุด
 S^2_{smallest} แทน ความแปรปรวนที่มีค่าต่ำสุด

ผลจากการคำนวณจะได้

$$S_1^2 = 21.491$$

$$S_2^2 = 17.862$$

$$S_3^2 = 15.596$$

$$S_4^2 = 15.257$$

แทนค่าสูตร

$$F_{\max} = \frac{21.491}{15.257} = 1.409$$

จากตาราง C.7 (Winer, 1971 : 875)

$$F_{\max, .05 (4, 31)} = 2.61$$

2.4. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบกำหนดสององค์ประกอบสี่มุมสมบรูณ์ 2x2 โดยมีสัญลักษณ์และกระบวนการในการคำนวณดังนี้

สัญลักษณ์ในการคำนวณ

$$\sum_1^N (ABS)^2 = [ABS]$$

$$\frac{(\sum_1^N ABS)^2}{npq} = [X]$$

$$\sum_1^p \left[\frac{(\sum_1^q A)^2}{nq} \right] = [A]$$

$$\sum_1^q \left[\frac{(\sum_1^p B)^2}{np} \right] = [B]$$

$$\sum_1^p \sum_1^q [(AB)^2/n] = [AB]$$

เมื่อ	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการทดลองทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการทดลองในแต่ละกลุ่ม
	p	แทน	ระดับของตัวแปร A (ภาษาแม่ของนักเรียน)
	q	แทน	ระดับของตัวแปร B (วิธีอ่าน)
	$\sum_{1}^N (ABS)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสอง
	$(\sum_{1}^N ABS)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	$\sum_{1}^p \sum_{1}^q (A)^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนรวมแต่ละระดับของภาษาแม่
	$\sum_{1}^q \sum_{1}^p (B)^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนรวมแต่ละระดับของวิธีอ่าน
	$\sum_{1}^p \sum_{1}^q (AB)^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนรวมในแต่ละเซลล์ของภาษาแม่ และวิธีอ่าน

สูตรคำนวณ

$$\begin{aligned}
 SS_{total} &= [ABS] - [X] \\
 SS_A &= [A] - [X] \\
 SS_B &= [B] - [X] \\
 SS_{AB} &= [AB] - [A] - [B] + [X] \\
 SS_{w,cell} &= [ABS] - [AB]
 \end{aligned}$$

ตาราง 8 สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบกำหนดสององค์ประกอบคู่สมบูรณ์ 2×2

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
A	SS_A	$p-1$	SS_A/df	$MS_A/MS_{W.cell}$
B	SS_B	$q-1$	SS_B/df	$MS_B/MS_{W.cell}$
AB	SS_{AB}	$(p-1)(q-1)$	SS_{AB}/df	$MS_{AB}/MS_{W.cell}$
W.cell	$SS_{W.cell}$	$pq(n-1)$	$SS_{W.cell}/df$	
total	SS_{total}	$npq-1$		

ขั้นตอนการคำนวณของคะแนนที่ได้จากผลการทดลองในตาราง 8 เพื่อนำค่าต่าง ๆ มาใส่ตามสูตร มีดังต่อไปนี้

ตาราง 9 ตารางสรุป AB

	b_1	b_2	รวมทั้งหมด
a_1	517	563	1080
a_2	441	513	954
รวมทั้งหมด	958	1076	2034

การคำนวณ

$$\begin{aligned}
 \sum_{1}^N (ABS)^2 &= [ABS] \\
 &= (10)^2 + (16)^2 + (9)^2 + \dots + (13)^2 + (14)^2 + (14)^2 \\
 &= 34736 \\
 \\
 \left(\sum_{1}^N ABS \right)^2 / npq &= [X] \\
 &= (2034)^2 / (32)(2)(2) \\
 &= 32321.531 \\
 \\
 \sum_{1}^p \left[\left(\sum_{1}^q A \right)^2 / nq \right] &= [A] \\
 &= (1080)^2 / (32)(2) + (954)^2 / (32)(2) \\
 &= 18225 + 14220.563 \\
 &= 32445.562 \\
 \\
 \sum_{1}^q \left[\left(\sum_{1}^p B \right)^2 / np \right] &= [B] \\
 &= (958)^2 / (32)(2) + (1076)^2 / (32)(2) \\
 &= 18090.25 + 14340.061 \\
 &= 32430.313 \\
 \\
 \sum_{1}^p \sum_{1}^q [(AB)^2 / n] &= [AB] \\
 &= \{(563)^2 / 32\} + \{(517)^2 / 32\} \dots \{(441)^2 / 32\} \\
 &= 32559.625 \\
 \\
 SS_{total} &= [ABS] - [X] \\
 &= 34736 - 32321.531 \\
 &= 2414.468 \\
 \\
 SS_A &= [A] - [X] \\
 &= 32445.563 - 32321.531 \\
 &= 124.031
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 SS_B &= [B] - [X] \\
 &= 32430.313 - 32321.531 \\
 &= 108.781 \\
 SS_{AB} &= [AB] - [A] - [B] + [X] \\
 &= 32559.625 - 32445.563 - 32430.313 + 32321.531 \\
 &= 5.281 \\
 SS_{w.cell} &= [ABS] - [AB] \\
 &= 34736 - 32559.625 \\
 &= 2176.375
 \end{aligned}$$

แทนค่าต่าง ๆ ในตาราง 10 ได้ดังนี้

ตาราง 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบกำหนดสององค์ประกอบกลุ่มสมบูรณ์ 2×2

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
A	124.031	1	124.031	7.067**
B	108.781	1	108.781	6.198*
AB	5.281	1	5.281	0.301
ภายในกลุ่ม	2176.375	124	17.551	
รวมทั้งหมด	2414.468	127		

** p < .01

* p < .05

ภาคผนวก 2

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20
สูตร (Ebel, 1966 : 327)

$$r = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right\}$$

เมื่อ r	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
k	แทน	จำนวนข้อในแบบทดสอบ
s ²	แทน	ค่าความแปรปรวนของข้อสอบทั้งหมด
p	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก
q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิด

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$\begin{aligned} k &= 30 \\ s^2 &= 23.298 \\ pq &= 6.173 \end{aligned}$$

แทนค่าในสูตร

$$r = \left(\frac{30}{30-1} \right) \left\{ 1 - \frac{6.173}{23.298} \right\}$$

∴ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่า .760

2. หาค่าความยาก (Difficulty) คือค่า p และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) คือค่า r ของแบบทดสอบที่ได้ (ไสว เลี่ยมแก้ว, 2516 : 120-124) ดังตาราง 11

ตาราง 11 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.54	.47
2	.63	.24
3	.65	.36
4	.70	.59
5	.67	.32
6	.62	.42
7	.80	.55
8	.44	.30
9	.71	.43
10	.37	.40
11	.75	.28
12	.46	.27
13	.44	.46
14	.46	.55
15	.60	.46
16	.20	.43
17	.48	.37
18	.41	.31
19	.75	.38
20	.65	.20

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
21	.33	.53
22	.48	.30
23	.65	.20
24	.44	.46
25	.62	.42
26	.37	.24
27	.57	.27
28	.75	.38
29	.48	.58
30	.80	.20

ภาคผนวก 3

นิทานเรื่องภรรยาช่างตัดผมที่ใช้ในการอ่านและทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

นิทานเรื่องภรรยาช่างตัดผม

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายคนหนึ่ง ทากินด้วยการรับจ้างตัดผม แต่เขาเป็นคนโง่เขลา และขี้ขลาด เวลาเขาตัดผมให้ลูกค้า ก็มักเอากรกรไกรไปขลิบหูเขาจนเลือดไหล เวลาลูกค้าให้ โทงหนวดเครา ช่างตัดผมก็มักทำมีดโกนบาดคาง จนลูกค้าได้รับบาดเจ็บและโกรธช่างตัดผมเป็น อันมากอยู่เนือง ๆ ในที่สุดไม่มีใครมาจ้างเขาตัดผม เขาก็ไม่มีงานทำและยากจนลง ไม่มีเงิน พอจะใช้สอย จึงได้แต่นั่งกอดเข่าไม่รู้จะทำอย่างไรดี

กล่าวถึงภรรยาช่างตัดผม ซึ่งเป็นหญิงที่ฉลาด และมีความคิดว่องไว นางคิดได้ว่า ที่พระราชวังกำลังมีงานกินเลี้ยง และในหลวงจะทรงแจกทานแก่คนจน นางจึงบอกช่างตัดผมผู้เป็นสามีของนาง ให้ไปเฝ้าในหลวงเพื่อทูลขออะไรสักอย่าง

ช่างตัดผมเชื่อภรรยา ก็ไปที่พระราชวัง ในหลวงทรงถามว่าเขายากได้อะไร ช่างตัดผมก็คิดไม่ออก ในหลวงจึงทรงถามว่า ถ้าให้ที่ดินแปลงหนึ่ง ช่างตัดผมจะชอบไหม ช่างตัดผมทูลว่า "ชอบพะยะค่ะ" ในหลวงจึงประกาศ พระราชทานที่ดินรกร้างแปลงหนึ่งให้ช่างตัดผม

ช่างตัดผมดีใจมาก รีบกลับบ้านบอกภรรยาของเขาว่าในหลวงได้พระราชทานที่ดินให้ เขาแปลงหนึ่งแล้ว แทนที่ภรรยาช่างตัดผมจะดีใจ นางกลับโกรธเขามาก เพราะนางอยากได้เงิน สำหรับซื้อเสื้อผ้าและอาหารมากกว่า นางไม่รู้จะทำอะไรกับที่ดินแปลงนั้น จะทำเป็นสวนก็ไม่มีแรง พรวนดิน จะทำเป็นนา ก็ไม่มีวัวสักตัวสำหรับไถนา

แต่ภรรยาช่างตัดผมเป็นคนฉลาด นางจึงคิดหาอุบายที่จะทำให้คนมาพรวนดินแปลงนั้น ให้นาง

ในที่สุดนางก็คิดอุบายได้ นางจึงชวนสามีไปคุยที่ดินที่ได้รับพระราชทานจากในหลวงแล้ว บอกสามีว่า ถ้านางทำอะไร ขอให้สามีทำตาม ช่างตัดผมก็รับคำ นางจึงเดินไปเดินมา ก้มหน้า

คุณเหมือนจะหาอะไรสักอย่างหนึ่ง แต่พอมีใครเดินผ่านมา นางจะแกล้งทำเป็นนั่งเฉย ๆ
ช่างตัดผมก็ทำตามอย่างภรรยาเหมือนกัน คือเขาเดินด้อม ๆ มอง ๆ ดูที่พื้นดิน เดินไปเดินมา
พอมีคนผ่านมา เขาก็ทำนั่งเฉย ๆ

กล่าวถึงโจรก็กหนึ่ง มีอยู่ด้วยกันเจ็ดคน มันบังเอิญยกพวกออกจากช่องเดินทางผ่านมา
ทางที่ดินแปลงนั้น เห็นช่างตัดผมและภรรยาเดินไปเดินมาหาอะไรอยู่ พอเห็นพวกโจรมาใกล้
ช่างตัดผมและภรรยาก็รีบนั่งลง โจรเห็นมีพิรุณดังนั้นก็แปลกใจ มันปรึกษากันว่าจะต้องหาทางซัก
ถามสองสามีภรรยาให้ได้ความว่าทำอะไร โจรคนหนึ่งในพวกนี้รู้จักภรรยาของช่างตัดผมดี มันจึง
อาสาว่ามันจะเป็นคนถามเอง พอตกค่ำขณะที่ช่างตัดผมและภรณานั่งพักผ่อนอยู่หน้าบ้าน ก็มีชาย
คนหนึ่งมาหา ชายคนนั้นก็คือโจรนั่นเอง ช่างตัดผมและภรรยาเห็นว่าเป็นคนรู้จักก็เชื่อ เชิญให้นั่ง
คุยกันสักครู่หนึ่ง โจรก็เสียบเคียงถามภรรยาของช่างตัดผมว่า นางกับสามีหาอะไรที่พื้นดินเมื่อตอน
กลางวัน

ภรรยาของช่างตัดผมก็รู้ทันที่ว่า ชายคนนี้ต้องเป็นโจร นางจึงแกล้งไม่ตอบ จนกระทั่ง
โจรให้สัญญาว่า จะไม่นำไปพูดให้คนอื่นฟัง นางจึงกระซิบบอกว่า "ที่ดินแปลงนั้นมีทองคำฝังอยู่
ห้าหม้อด้วยกันไม่รู้ว่ามีอยู่ตรงไหนแน่ จึงต้องเดินหาร่องรอยตามดินเสียก่อนที่จะขุด"

โจรได้ฟังดังนั้นก็ดีใจ รีบล่าช่างตัดผมและภรรยากลับไปเล่าเรื่องให้พวกโจรด้วยกันฟัง
พวกโจรจึงคิดจะขุดเอาทองเสียก่อน ดังนั้นพอตกกลางคืน พวกโจรก็พากันไปยังที่ดินของช่างตัดผม
ขุดดินเสียจนร่วนซุยทั่วไปหมดทั้งแปลง แต่ก็ไม่พบทองเลยสักหม้อเดียว พอรุ่งเช้าพวกโจรก็เลิกขุด
และพากันกลับที่อยู่ด้วยความโกรธแค้น มันบ่นพึมพำไปตาม ๆ กัน พอสาย ๆ ภรรยาของช่างตัดผม
ก็มาคุ้ยดิน เห็นพื้นดินถูกพรวนจนดินร่วนดี ก็ดีใจมาก นางรีบไปที่ร้านขายข้าว ขอยืมเมล็ดข้าวเปลือก
มาหว่านในที่ดินของนาง เจ้าของร้านก็ให้เมล็ดข้าวเปลือกแก่นางโดยดี เพราะภรรยาช่างตัดผม
ให้สัญญาแก่เขาว่า เมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยวข้าวนางจะนำข้าวมาใช้คืนให้เขาสักสามถัง และก็จะได้เป็น
จริงตามสัญญา ข้าวที่นางนำมาหว่านขึ้นออกงามดี ไม่มีที่ไหนเหมือน ช่างตัดผมและภรรยาเก็บเกี่ยว
ข้าวได้มาก เขาจึงใช้ข้าวคืนให้แก่เจ้าของร้านไปสามถัง ข้าวที่เหลือเขาเก็บไว้กินเองบ้าง แลก
ไปบ้าง ได้ทองคำมาหลายแท่ง

กล่าวถึงพวกโจร พอมันรู้ว่าช่างตัดผมและภรรยาเอาข้าวไปขายได้ทองคำหลายแท่ง มันก็มาขู่เชิญขอแบ่งทอง แต่สองคนนั้นไม่ยอมให้ พวกโจรโกรธมาก มันจึงขู่ว่า ถ้าไม่ยอมแบ่งทองให้มัน มันจะมาขโมยทองทั้งหมด ตกกลางคืนโจรคนหนึ่งก็ลอบเข้ามาในบ้านของช่างตัดผม มันแอบได้ยินช่างตัดผมถามภรรยาว่า "นี่เธอ เธอเอาทองไปเก็บไว้ที่ไหน" ส่วนภรรยาตอบว่า "เก็บไว้ในที่ ๆ พวกโจรหาไม่พบ คือในหม้อดินใต้น้ำตาลปึกและฉันทวางหม้อดินนั้นไว้บนหิ้งในครัว"

โจรได้ยินดังนั้นก็ดีใจ มันรอจนช่างตัดผมและภรรยาอนหลับสนิทแล้วจึงย่องเข้าไปในครัวคลำหาหม้อดินบนหิ้ง พอพบก็ฉวยหม้อดินนั้นวิ่งหนีกลับไปหาพรรคพวกของมัน

พวกโจรดีใจที่เห็นเพื่อนของมันขโมยทองมาได้ มันจึงนั่งล้อมวงกันเพื่อจะจัดการแบ่งทองกัน มันหยิบเอาก้อนน้ำตาลปึกขึ้นมาแบ่งกันกินก่อน แต่พอมันมีน้ำตาลปึกใส่ปาก มันก็คายออกมาทันทีพร้อมกับส่งเสียงร้องคำด้วยความโกรธแค้น เพราะน้ำตาลปึกที่ว่ามันคือข้าวแห้ง และทองที่วางอยู่ในหม้อดินใบนั่นที่จริงไม่ใช่ทองมันคือก้อนหินและกรวดทั้งนั้น

พวกโจรสาบานว่า มันจะแก้แค้นภรรยาช่างตัดผมให้สมแค้นทีเดียว

รุ่งขึ้นพวกโจรก็พากันไปขู่เชิญสองสามีภรรยาขอส่วนแบ่งทองอีก ภรรยาช่างตัดผมกลับหัวเราะเยาะ พวกโจรจึงขู่ให้ระวังตัวมันจะแก้แค้นอีก

ตกกลางคืน โจรคนหนึ่งจึงลอบเข้าไปในบ้านอีก มันได้ยินช่างตัดผมถามภรรยาอีกว่า "เอาทองซ่อนไว้ที่ไหน" ภรรยาตอบว่า "ฉันเอาทองใส่หม้อแล้วแขวนไว้บนคั้นมะม่วงหน้าบ้าน" โจรได้ยินดังนั้นก็ดีใจ มันคอยอยู่นอกบ้าน หัวหน้าโจรนึกแฉะใจว่า ทองต้องอยู่บนคั้นมะม่วงแน่ มันจึงให้ลูกน้องคนหนึ่งปีนขึ้นไปดู

ที่จริงบนคั้นมะม่วงนั้นมีรังแตนใหญ่แขวนอยู่ โจรคิดว่าหม้อใส่ทอง มันจึงเอื้อมมือไปจะปลด แตนตัวหนึ่งก็ตอมันที่ขา โจรตกใจจึงเอามือตบที่เข้าตรงที่ถูกแตนตอม พวกโจรที่คอยอยู่ได้คั้นมะม่วงมีต ๆ มองไม่เห็น คิดว่าเพื่อนเอาทองใส่กระเป๋ากางเกง จึงร้องคำขึ้นมาว่า "ไอ้คนขโมย เอ็งกำลังขโมยทองใส่กระเป๋ากางเกงของเอ็งใช่ไหม เอ็งเลวมาก" โจรที่อยู่บนคั้นไม้เถียงลงมาว่า หัวอะไรก็ตมมันก็ไม่รู้ พอขาดคำ แตนอีกตัวก็ตอมันที่อก มันจึงเอามือตบพวกเพื่อน

ข้างล่างก็คิดว่า มันเอาทองใส่กระเป๋าสี้อีก จึงส่งโจรอีกคนหนึ่งขึ้นไปดู พวกแค้นกำลังโกรธ ที่มีคนมารบกวน ก็บินพรูออกมาต่อโจรทั้งสอง โจรคนที่สองก็เอามือตบแค้นเหล่านั้นดังเปาะแปะ ๆ พวกโจรที่อยู่ข้างล่างคิดว่าโจรคนที่สองขโมยทองใส่กระเป๋าสี้อีกคนหนึ่งเหมือนกัน จึงพากันบินขึ้นต้นมะม่วง เพื่อจะเอาทองบ้าง

ทันใดนั้นก็ถึงมะม่วงที่พวกโจรทั้งเจ็ดคนขึ้นไปยืนอยู่ทานน้ำหนักคนไม่ไหว ก็หักโคระมลงมา พวกโจรตกลงมาแขนขาหักเคล็ดยกไปตาม ๆ กัน ยังมีหน้ารังแตนยังคงมาครอบหัวโจรพวกนั้น ตัวแตนต่างก็บินออกมาต่อหัวพวกโจรเสียบวมด้วยความโมโหที่รังของมันถูกทำลาย พวกโจรทนไม่ไหวก็จำใจพากันกะโผลกคะเผลกหนีไป หลังจากนั้นพวกโจรก็ไม่มารบกวนช่างตัดผมและภรรยาอีก เพราะมันต้องไปรักษาตัวกันหมด

วันเวลาผ่านไปจนช่างตัดผมและภรรยาลืมเรื่องโจรและเลิกระวังตัว คืนหนึ่งเขาเปิดหน้าต่างห้วนอนไว้ พอตกตึกภรรยาช่างตัดผมต้องตกใจตื่น เพราะได้ยินเสียงคนมาพิมพ์่าอยู่ใต้ถุน นางจำได้ว่าเป็นเสียงพวกโจรเหล่านั้น นางจึงคว้ามีดโกนไปยืนแอบอยู่ข้างหน้าต่าง พอโจรคนแรก ยืนจุกหน้าต่างเข้ามา นางก็เฉือนปลายจุกของมันด้วยมีดโกนนั่นเสีย โจรได้รับความเจ็บปวด จึงผละไปจากหน้าต่าง พอโจรคนที่สองโผล่หน้าพ้นหน้าต่างขึ้นมาอีกก็ถูกภรรยาช่างตัดผมเฉือนจุก และต้องผละหนีไปเช่นกัน โจรคนอื่น ๆ ก็โชคไม่ดีถูกเฉือนไปตาม ๆ กัน ส่วนหัวหน้าโจรซึ่งเป็นคนฉลาดไม่ยอมเข้าไปใกล้หน้าต่างเลย และเมื่อมันเห็นลูกน้องบาดเจ็บหมด มันก็เลิกล้มความคิดที่จะเข้าไปขโมยทอง มันจึงพาลูกน้องกลับไปที่อยู่ ตั้งแต่นั้นพวกโจรก็ไม่มารบกวนช่างตัดผมและภรรยาอีกเป็นเวลานาน

อยู่มาคืนหนึ่งในฤดูร้อน ช่างตัดผมและภรรยาไม่รู้สิกร้อนจนนอนในห้องไม่ได้ เขาจึงออกมานอนหน้าบ้าน เขาลืมนึกถึงภัยจากพวกโจรและไม่คิดว่ามันจะมารบกวนอีก แต่ขณะที่ช่างตัดผมและภรรยากำลังนอนหลับสนิท พวกโจรก็พากันย่องเข้ามาจนถึงตัว และช่วยกันแบกเตียงที่ภรรยาช่างตัดผมนอนอยู่ออกไปนอกบ้าน ภรรยาช่างตัดผมตื่นขึ้นเห็นพวกโจรกำลังแบกเตียงของนางอยู่ ก็ตกใจเป็นอันมาก นางพยายามคิดหาอุบายเพื่อเอาตัวรอด แต่ก็คิดไม่ออก บังเอิญโชคดี พวกโจรแบกเตียงนางไปหยุดอยู่ที่ใต้ต้นไทร นางจึงรีบหนีวิ่งกึ่งไทรโหนตัวขึ้นไปอยู่บนคบไม้

"ขอพักที่นี่สักประเดี๋ยว" โจรที่แมกเตียงพูด "นางคนนี้นักเหลือเกิน"

พวกโจรไม่รู้ว่าการรยาช่างตัดผมหายไปแล้ว เพราะนางทิ้งแพรเปลาะผืนหนึ่งไว้บนเตียง มองดูตะคุ่ม ๆ เหมือนมีคนนอนอยู่ การรยาช่างตัดผมกลิ่นหัวเราะและนั่งเงียบ ๆ อยู่บนคบไม้ เพราะคืนนั้นพระจันทร์ส่องสว่าง พวกโจรอาจจะเห็นนางได้

ฝ่ายพวกโจรซึ่งเห็นคนน้อยเพราะแมกเตียงเดินมาไกล ต่างพากันล้มตัวนอนลงคงเหลือแต่หัวหน้าโจรยืนเฝ้าเตียงเปล่านั้นอยู่

ฝ่ายการรยาช่างตัดผม ซึ่งนั่งอยู่บนคบไม้ ได้ความคิดที่จะแกล้งหัวหน้าโจร นางจึงเอาผ้าคลุมหัว และร้องเพลงเบา ๆ หัวหน้าโจรได้ยินจึงเงยหน้าขึ้นดูและรู้สึกประหลาดใจที่เห็นผู้หญิงคลุมหน้านั่งอยู่บนคบไม้ มันคิดว่านางไม่มาแสดงตัวให้เห็น นางไม่คงจะชอบมันเพราะมันเป็นคนหน้าตาดีหัวหน้าโจรคิดอย่างนี้ เพราะมันพอใจตัวของมันเองมาก คิดแล้วหัวหน้าโจรจึงพูดว่า "ลงมาข้างล่างเถิดน้องสาวคนสวย ฉันไม่ทำร้ายเธอหรอก ฉันเป็นพลเมืองดี"

แต่นางไม่ปลอมยังคงนั่งร้องเพลงต่อไป โดยไม่เอาใจใส่ หัวหน้าโจรจึงป็นขึ้นไปบนคบไม้ พอเข้าไปใกล้ นางไม่ปลอมก็แกล้งหันหลังให้และทำตอนใจใหญ่

"เป็นอะไรไปจะคนสวย" หัวหน้าโจรถามอย่างอ่อนโยน "ทำไมเธอมานั่งนอนใจอยู่บนคบไม้เช่นนี้"

นางไม่ปลอมจึงบอกว่า "ฉันเป็นนางไม้ ฉันต้องดูแลต้นไม้ไปไหนก็ไม่ได้ ฉันอยากเป็นคน จะให้มีบ้านอยู่เหมือนคน" หัวหน้าโจรได้ฟังมีความสงสาร จึงถามนางไม่ปลอมว่าอะไรที่จะช่วยให้นางกลายเป็นคนได้ นางไม่ปลอมจึงว่า "เธอจะช่วยฉันได้ไหมล่ะ" หัวหน้าโจรรับปากว่าจะช่วย นางไม้ก็พูดว่า "ฉันไม่เชื่อว่าเธอจะช่วยฉันจริง ถ้าจะให้ฉันเชื่อ เธอต้องแลกเปลี่ยนให้ฉันดู"

หัวหน้าโจรจึงแลกเปลี่ยนออกมา นางไม่ปลอมหรือการรยาช่างตัดผมก็ก๊ตปลายลื่นของหัวหน้าโจรจนขาด นายโจรได้รับความเจ็บปวดและตกใจเลยตกลงมาจากคบไม้ลงมานอนแผ่อยู่บนพื้นดิน และส่งเสียงร้องครวญคราง จนกระทั่งพวกลูกน้องตกใจตื่นลุกขึ้นถามว่า "เกิดอะไรขึ้น"

หัวหน้าโจรพยายามจะพูด แต่ก็พูดไม่ชัดเสียงอู้อี้ฟังไม่รู้เรื่อง เพราะลั่นขาดเสียงแล้ว มันได้แต่ชี้มือไปบนต้นไทร พวกสมุนโจรเงยหน้าดูตาม ก็เห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งคลุมหน้าอยู่บนคบไม้

"เกิดอะไรขึ้น" ลูกน้องถามหัวหน้าของมันอีก

"บู-ลู-บู-ลู-อู" หัวหน้าโจรตอบ เอามือชี้ที่ลั่น พวกลูกน้องเห็นลั่นของหัวหน้าขาด มีเลือดเต็มปากก็ตกใจ โจรคนหนึ่งร้องว่า "ผี เขาถูกผีกัดลั่นเสียแล้ว ผีคันไทรแน่ ๆ " ส่วนภรรยาช่างตัดผมก็แก้งท่าครางอื้ออือและเข่ากึ่งต้นไทรจนใบร่วงกราวกราว พวกโจรไม่ทันดูให้ดี อารามตกใจคิดว่าคนที่อยู่บนต้นไทรคือผี ก็พากันวิ่งเตลิดหนีไปทิ้งหัวหน้าโจรไว้คนเดียว ครั้นพากันวิ่งไปได้สักครู่หนึ่งก็นึกถึงหัวหน้าขึ้นมาได้ จึงย้อนกลับมาอีก ภรรยาช่างตัดผมเห็นโจรย้อนกลับมา ก็แก้งร้องเสียงโหยหวนน่ากลัว ทำให้พวกโจรตกใจกลัวมากขึ้น รีบฉวยตัวหัวหน้าโจรวิ่งล้มลุกคลุกกลานหนีไปยังที่อยู่อาศัยของมัน ภรรยาช่างตัดผมเห็นโจรหนีไปหมดก็ดีใจ เมื่อคอยดูจนแน่ใจแล้วจึงลงจากต้นไทรเดินกลับบ้าน เห็นสามีนั่งอยู่บนเตียงของเขาเหมือนเพิ่งตื่นนอน พอนางมาถึงช่างตัดผมถามนางว่าหายไปไหนมา นางจึงเล่าให้ฟังถึงเรื่องการผจญภัยของนาง ช่างตัดผมตกใจเป็นอันมาก แต่ก็ดีใจที่ภรรยากลับมาได้อย่างปลอดภัย และไม่มีโจรมาเบียดเบียนเขาอีกเลย นับแต่นั้นมา

3. ถ้านักเรียนขีดตอบไปแล้ว แต่ต้องการจะเปลี่ยนคำตอบใหม่ ก็ให้ขีดเส้นตรง 2 เส้น ขวางเครื่องหมายกากบาทข้อเดิมเสียก่อนให้ชัดเจนทุกครั้งไป ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ข เป็น ข้อ ง ดังนี้

(0)   ก   ~~ข~~   ค   ~~ง~~

4. จงระวังอย่าทำเครื่องหมายผิดข้อ ดูข้อในกระดาษคำตอบให้ตรงกับข้อในกระดาษแบบทดสอบ

5. ถ้าพบข้อใดยาก จงเว้นไปทำข้ออื่นก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงค่อยย้อนมาทำใหม่ นั่นคือพยายามทำให้ครบทุกข้อ เพราะอาจมีข้อง่าย ๆ อยู่ตอนหลัง

6. ถ้ามีอะไรสงสัยถามได้เดี๋ยวนี้ เพราะเมื่อลงมือทำไปแล้วจะถามอีกไม่ได้

7. ก่อนลงมือทำจริง ๆ ให้นักเรียนเขียน ชื่อ นามสกุล ชื่อโรงเรียน ของนักเรียน และวันที่สอบลงในช่องว่างตอนบนของกระดาษคำตอบ

8. ขอให้นักเรียนตั้งใจทำเต็มความสามารถของนักเรียนเอง

ขอให้นักเรียนโชคดี

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

จากนิทานเรื่อง ภรรยาช่างตัดผม

คำสั่ง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ โดยการทำเครื่องหมายกากบาท (x) ทับลงบนอักษรหน้า
ข้อ ก ข ค หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. จากข้อความที่ว่า "...จึงได้แต่นั่ง
กอดเข้า ไม่รู้จะทำอย่างไรดี" แสดง
ว่าคุณคณที่อยู่ในอาการเช่นนี้มีสภาพ
อย่างไร
ก. วิชาเหว
ข. หมดหวัง
ค. เบื่อหน่าย
ง. เจ็บเหงา
2. คนที่ไม่มีงานทำต่อไปจะเป็นอย่างไร
ก. เป็นคนโง่
ข. เป็นคนไม่ดี
ค. เป็นคนยากจน
ง. เป็นโจรผู้ร้าย
3. ภรรยาช่างตัดผมเป็นคนอย่างไร นาง
จึงสามารถยืมเมล็ดข้าวเปลือกได้
ก. มีเหตุผล
ข. รักษาคำพูด
ค. รูปร่างงาม
ง. พูดจาไพเราะ
4. จากข้อความที่ว่า "...ได้ดินแปลงนี้ มี
ทองคำฝังอยู่ห้าหมื่นด้วยกัน ไม่รู้ว่ามันจะอยู่
ตรงไหนแน่" แสดงว่าผู้พูดมีเจตนาอย่างไร
ก. มุ่งร้าย
ข. กวนใจ
ค. ส่งเสริม
ง. หลอกล่อ
5. การที่ภรรยาช่างตัดผม เชื่อเชิญให้โจรขึ้นไป
นั่งบนบ้านเพราะนางไม่ทราบว่าเป็นโจร แสดง
ว่านางมีมารยาทในข้อใด
ก. การพูดคุย
ข. การทักทาย
ค. การอยู่ร่วมกัน
ง. การต้อนรับแขก
6. การที่ภรรยาช่างตัดผมนำข้าวไปคืนแก่เจ้าของร้าน
แสดงว่านางเป็นคนอย่างไร
ก. ซื่อสัตย์
ข. จริงใจ
ค. เสียสละ
ง. มีเมตตา

7. "...เอ็งใช้ไหม เอ็งเลวมาก"
คำพูดเช่นนั้นแสดงให้เห็นว่าผู้พูด พูดด้วย
ความรู้สึกเช่นไร
ก. เศร้าใจ
ข. โกรธเคือง
ค. เบื่อหน่าย
ง. เกลียดกลัว
8. พวกโจรที่ถูกแดนต๋อยนำจะไปรักษา
ตัวที่ใด
ก. ช่องโจร
ข. ในหมู่บ้าน
ค. โรงพยาบาล
ง. สถานีอนามัย
9. การที่พวกโจรคุยกันเสียงดังพิมพ์
ได้ถูกบ้านข้างคักผมนั้น แสดงว่า
เป็นการพูดกันในลักษณะใด
ก. ทักทายกัน
ข. ปรีภาษากัน
ค. ทะเลาะกัน
ง. สันสรค์กัน
10. การที่พวกโจรเข้าไปแบกเตียง ขณะที่
ข้างคักผมและภรรยากำลังนอนหลับสนิท
แสดงว่าพวกโจรมีความรู้สึกอย่างไร
ก. กลัว
ข. เกลียด
ค. ละอาย
ง. เกรงใจ
11. การที่พวกโจรแบกเตียงไปหยุดใต้ต้นไทร
แสดงว่าพวกโจรรู้สึกอย่างไร
ก. ชี้เกียจ
ข. ว่างนอน
ค. เหน็ดเหนื่อย
ง. เบื่อหน่าย
12. จากข้อความที่ว่า "...มองดูตะคุ่ม ๆ
คล้ายมีคนนอนอยู่" แสดงว่าบริเวณนั้น
มีแสงเป็นอย่างไร
ก. สลัว ๆ
ข. ไร้พร้
ค. กระจ่าง
ง. สว่างไสว

13. การที่ภรรยาช่างตัดผมหายไปจากเตียงแล้ว แต่พวกโจรยังไม่ทราบ แสดงว่าพวกโจรเป็นคนอย่างไร
- ขาดการสังเกต
  - ขาดความรอบคอบ
  - ขาดความพยายาม
  - ขาดความระมัดระวัง
14. การเดินด้อม ๆ มอง ๆ หมายถึงลักษณะการเดินอย่างไร
- เดินเร็ว ๆ
  - เดินตามผู้อื่น
  - เดินหาสิ่งของ
  - เดินเล่นสนุกสนาน
15. จากข้อความที่ว่า "...ตกกลางคืนโจรคนหนึ่งจึงลอบเข้าไปในบ้าน" คำว่า ลอบเข้าไป หมายความว่าอย่างไร
- หนีเข้าไป
  - แอบเข้าไป
  - ได้รับเชิญไป
  - ปลอมตัวเข้าไป
16. การที่ภรรยาช่างตัดผม ซึ่งนั่งอยู่บนคบไม้ได้ร้องเพลงเบา ๆ แสดงว่านางร้องการอะไร
- ให้หัวหน้าโจรกลัว
  - ให้หัวหน้าโจรหนี
  - ให้หัวหน้าโจรเห็น
  - ให้หัวหน้าโจรสงสาร
17. จากข้อความที่ว่า "...ลงมาข้างล่างเกิดน้องสาวคนสวย ฉันไม่ทำร้ายเธอหรอก ฉันเป็นพลเมืองดี แต่นางไปปลอมยังนั่งร้องเพลงต่อไป โดยไม่เอาใจใส่" การที่นางทำดังนั้นเพราะต้องการอะไร
- ให้หัวหน้าโจรกลัว
  - ให้หัวหน้าโจรโกรธ
  - ให้หัวหน้าโจรสนใจ
  - ให้หัวหน้าโจรเกลียด
18. จากข้อความที่ว่า "...นางไปปลอมแกล้งหันหลังให้ และทำตอนใจใหญ่" คำว่า ตอนใจ คืออาการของคนที่มีสภาพเป็นอย่างไร
- ดีใจ
  - เสียใจ
  - ทุกข์ใจ
  - รำคาญใจ

19. การที่ลูกน้องถามหัวหน้าโจรว่า
เกิดอะไรขึ้น และหัวหน้าโจรตอบว่า
บู-ดู-บู-ดู-ดู ทำไมหัวหน้าใจจึงพูด
อย่างนี้
- ตกใจ
  - สิ้นขาด
  - เจ็บปวด
  - แก้งงพูด
20. อะไรที่ทำให้หัวหน้าโจรตกลงมาจาก
ต้นไม้
- กลัวผี
  - ตื่นเต้น
  - เจ็บปวด
  - ง่วงนอน
21. อะไรที่ทำให้พวกโจรคิดว่าภรรยา
ช่างตัดผมเป็นผี
- นั่งบนต้นไม้
  - มีผ้าคลุมหน้า
  - กั้ดลั่นหัวหน้าโจร
  - เขย่ากิ่งต้นไม้
22. การที่พวกโจรทั้งหมดวิ่งหนีไป แสดงว่า
พวกโจรรู้สึกอย่างไร
- กลัวผีบนต้นไม้
  - กลัวนางไม้ปลอม
  - กลัวภรรยาช่างตัดผม
  - กลัวเสียงร้องที่โหยหวน
23. จากนิทานเรื่องนี้ ถ้าหากหัวหน้าโจรไม่
แลบลิ้นให้นางไม้ปลอม เหตุการณ์ต่อไป
น่าจะเป็นอย่างไร
- พวกโจรม่านางเสีย
  - นางไม้ปลอมถูกจับตัวได้
  - นางกลับบ้านโดยปลอดภัย
  - นางหาวิธีที่จะหลอกโจรต่อไป
24. จากข้อความที่ว่า "...ภรรยาช่างตัดผม
เห็นโจรหนีไปหมดก็ดีใจ เมื่อคอยดูจนแน่ใจ
แล้วจึงลงจากต้นไม้" แสดงว่านางเป็นคน
เช่นไร
- ซื่อฉลาด
  - ระแวง
  - รอบคอบ
  - ประมาท

25. เวลาที่ช่างตัดผมกลับถึงบ้านน่าจะ
เป็นเวลาใด
ก. พลบค่ำ
ข. กลางคืน
ค. สว่างจ้า
ง. โกล้สว่าง
26. การที่ภรรยาช่างตัดผมไม่แสดงอาการ
ตกใจกลัวพวกโจร ทั้ง ๆ ที่นางกลัว
ตรงกับสำนวนข้อใด
ก. ใจนักเลง
ข. ใจปลาชิว
ค. ใจที่สู้เสือ
ง. ใจพระพุท
27. ผู้ที่ใจดีที่สุดจากนิทานเรื่องนี้ น่าจะ
เป็นใคร
ก. พระราชา
ข. ช่างตัดผม
ค. คนขายข้าว
ง. ภรรยาช่างตัดผม
28. จากนิทานเรื่องนี้ ผู้ที่ใช้อุบายมากที่สุด น่าจะ
เป็นใคร
ก. ช่างตัดผม
ข. หัวหน้าโจร
ค. ลูกน้องโจร
ง. ภรรยาช่างตัดผม
29. ผู้ที่ได้รับความทุกข์ทรมานมากที่สุดจากนิทาน
เรื่องนี้ น่าจะเป็นใคร
ก. ช่างตัดผม
ข. หัวหน้าโจร
ค. ลูกน้องโจร
ง. ลูกค้าช่างตัดผม
30. จากนิทานเรื่องนี้ ผู้มีลักษณะและการกระทำ
ที่น่าสนใจที่สุด น่าจะเป็นใคร
ก. หัวหน้าโจร
ข. ลูกน้องโจร
ค. ลูกค้าช่างตัดผม
ง. ภรรยาช่างตัดผม